

Hvordan bliver nu Resultatet af dette? Det bliver det, at i de omtalte fire vestjydske Kredse er der afgivet 6057 Stemmer for Venstre, og det hele, Socialdemokraterne have kunnet banke op efter i de mange Aar at have haft Presse og afholdt Hundreder af Agitationsmøder, det er 1402 Stemmer (*K. M. Klausen*: Det er ikke saa daarligt!) Ja, ere de Herrer fornøjede med det — vi Venstremænd beklage os ikke. Synes de Herrer, det ikke er saa daarligt, og synes de, det svarer Udgiften og Ulejligheden, de have haft, skulle vi ikke beklage os; hvis det bliver ved at gaa saadanne i de næste 10 Aar, bliver der ingen af disse Kredse taget endda. Saadan hænger det sammen. De have selv ved den Maade, hvorpaa de her ere optraadte, ved at kritisere og haane Vestjyderne, givet Anledning til, at denne Statistik nu ogsaa kommer i Rigsdagstidende. Der kunde jo ellers være adskillige Socialdemokrater her i København eller andre Steder i Landet, der gaa og bilde sig ind, at derovre i Vestjylland gror det ogsaa frodigt, for de sejre jo overalt. Jeg kommer i Tanker om, at der var en Gang et Parti her i Landet — det skal endnu forestille at være et Parti, det har endnu sit eget Blad — der stillede Kandidater op ved hvert eneste Valg. Det fik ikke en eneste valgt, men det skrev bagefter i Bladet, at det havde sejret. Det var Agrarpartiet. I dette Stykke ligner dette Parti og Socialdemokratiet hinanden — de sejre altid. Det er altid dem, der ere ovenpaa, og de gaa fremad med Stormskridt. Nu ved man, hvordan det staar til i Vestjylland. Det har jeg oplyst efter den Statistik over Valgene den 16. Juni 1903, som vi have faaet omdelte paa vore Pladser. Jeg slutter mine Bemærkninger om dette Spørgsmaal med at sige, at er Socialdemokratiet fornøjet med det, saa have vi Venstremænd intet at beklage os over, og jeg vil blot sige, at saa længe vi ude i Ribe, Esbjerg, Varde og Ringkøbing maa beholde de socialdemokratiske Ledere, vi have i Øjeblikket, saa skulle vi nok klare os, det kunne de være rolige for.

Jeg vil slutte med den almindelige Bemærkning, at det, jeg har imod de Herrer Socialister, er dette, som jeg sagde til dem i Fjor, at de ikke ere Frihedsmænd, og at de vise dette i deres Gerninger. Da jeg stod her i Salen i Fjor under Finanslovens Behandling og forhandlede med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (*K. M. Klausen*), havde jeg taget

mig for at skaffe Bevismateriale for, at det var rigtigt, hvad jeg sagde, at hvad de end vare, Frihedsmænd vare de ikke. Jeg nævnte et meget bekendt Eksempel ovre fra den Egn, hvor jeg selv bor, nemlig Horsens, paa, hvorledes de Herrer brugte Friheden, og hvorledes det vilde komme til at gaa, hvis de raadede. Jeg havde et langt større Materiale tilbage, som jeg vilde have brugt, men Formanden syntes ikke, det var passende at drage det frem ved denne Lejlighed. Jeg indbød saa det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds — det vil findes i Rigsdagstidende — til efter Forhandlingen at komme hen og se det Materiale, som jeg ikke fik Lov at drage frem her i Salen. Han er aldrig kommen. Nej, det bryder han sig ikke om. Det var skam heller ikke noget, der smagte en socialdemokratisk Fører at se, hvor mange Skændigheder og Skammeligheder hans Parti har begaaet, uagtet de sige, at de ere det eneste Frihedsparti her i Landet. Derfor siger jeg, at jeg tror ikke en Smule paa den Tale om, at Socialdemokraterne ville Frihed, thi i deres Fagforeninger og Værkstedsklubber have de tydelig og klart vist ikke en, men mange mange Gange, at det er det allerværste Tyranni; vi endnu nogen Sinde have set i Danmark. Ja, men hvor ville de da nu forlange af mig, naar jeg ser det bevist, at jeg skal falde paa Maven for dem og bilde mig ind, at de ere de eneste virkelige Frihedsmænd i Landet. Derfor siger jeg, at paa det økonomiske og praktiske Omraade har Socialdemokratiet vist, at naar de vare ved Magten, saa vare de noget ganske andet end Frihedsmænd. Lad os blot se hen til Udlandet. Naar vi se paa andre aandelige Rørelser, se vi da ikke Socialdemokratiet slaa sig sammen med den allerværste Reaktion for at baste og binde Folk, der have ganske andre Anskuelser end de selv? Det er Grunden til, at jeg er imod det socialdemokratiske Parti og ikke er enig med det, og det er Grunden til, at jeg hævder og hævder med Rette, at det eneste virkelige sande Frihedsparti, der har vist sig at være her i vort lille Fædreland, er Venstre. Det have de vist i al den Tid, de have arbejdet, og det vise de ogsaa nu, da de have faaet Magten. Men naar Socialdemokratiet opfører sig paa den Maade, saa maa de virkelig forlade mig, at jeg har ingen særlig Tro eller Tillid til, at de virkelig paa det økonomiske og aandelige Omraade ere i Stand til at føre det bedste frem i vort lille Fædreland. Det har jeg vedkendt mig aabent